

28989, #, L, č, VIII, B. g.

Tečaj I.

Ljubljana, 15 julija 1873 (za januar).

List 1.

Letna plača 1 for. 50 kr.
Družtveniki dobivajo
list brezplačno.

Delaj, nabiraj, pomnožuj.

Učitelji in nepremožni
kmetovalci plačajo
le po 75 kr.

Slovenska čebela.

Društveni list za prijatelje čebelarstva

po Kranjskem, Štajarskem, Koroškem in Primorskem.

Obseg: Prijazna beseda družtvenikom. — Opravila. — Poduk. — O zgodovini čebelarstva. — Statistika čebelarstva v Avstriji. — Prošnja čebelarjev. — Življenjepis Dzierzona. — Društvene naznanila. — Povabilo.

Prijazna beseda našim družtvenikom.

Ko smo pred nekaj časom sem ter tje naznanili svojo misel in namen, osnovati društvo za čebelarstvo, ter izdajati vsaki mesec podučni list, je marsikdo z glavo zmajeval, ter rekel, da po mestih je društvev in plačila že preobilno, po deželi pa malo veselja in volje za društve. In radi spoznamo, da marsikteri za to navedeni vzroki so popolno „resnični“; vendar pa smo se dela lotili, če tudi ne s preveliko nado, ter pravila osnovali in deželni vladi v potrjenje predložili, ker smo mislili, da brez začetka ni napredka, da želja po vednosti in zboljššanji sama po sebi v društvo sili. In res, — nismo se motili. Že zdaj, ko ima društvo komaj vladno potrjenje; ko je le med prijatelji po okolici znano, se je toliko udov za društvo oglasilo, da jih nektero vstanovljeno društvo nima toliko, n. pr. Tirolsko. Kakor se tega serčno veselimo, tako hočemo pa tudi z božjo pomočjo zvesto delati in si prizadevati, da ravno razposlana pravila ne bodo le prazne besede, ampak se z dejanji vresničijo.

Pred vsem naznanuje začasno vodstvo svojim družtvenikom sledeče: Čez nekaj časa bodemo vpisane ude pozvali, da izvolijo stalno vodstvo za prihodnjih pet let, (glej neznanilno povabilo na zadnji strani.) Naj pred bo treba skrbeti, da se stroški za društveni list poplačajo, ker poduk je prvi pogoj vsakoršnega napredka. Kar bo letos k temu primanjalo, bo predsednik dodal, da tako nimajo udje nobene večje plače ali dolžnosti. Drugače, se vé da, bi bilo, ko bi kmalo več sto udov pristopilo, ker potem bi precej imeli vzrok, sl. ministerstvo za državno pripomoč prositi, kazaje na razširanje in koristno delovanje društva.

Dalje si bomo prizadevali, brž ko denarni pomočki dopustijo, društvenikom priskrbeti pripravne Dzierzonske panjove z vednim podukom, kakó z njimi ravnati; ker taki panjovi so prvi pogoj umnega čebelarstva.

V društvenem listu mislimo naj pred o sledečih rečéh pisati: Opravila vsakega meseca pri čebelnjaku (ulnjaku); poduk o umnem čebelarstvu; kratka

zgodovina čebelarstva; statistične črtice čebelarstva; sporočila in naznanila udov; pregled delovanja našega društva po raznih krajih in tudi drugih družtev in druge razne naznanila, zadevajoče naše društvo. Zato prosimo ude in vse prijatelje čebelarstva, naj nam blagovolijo spisov in poročil za naš družtveni list pošiljati. Vsaka drobtinica nam bo ljuba. Če bi znabiti kdo o tej reči kake posebne želje imel, prosimo, naj jih nam naznani; kolikor moč, si bomo prizadevali, vsem pravičnim zahtevam in željam ustrezati: Več oči več vidi. Tudi poštene kritike se ne bojimo, ker ta ravno reč pojasnuje in vednost pospešuje; zato ji bomo vselej radi dovolili prostorček v našem listu. Le za nespametno zabavljanje, za prepire politične ali kakoršne koli strančarske in strastne v našem listu ne bode prostora.

Konečno lepo prosimo vse prijatelje čebelarstva, naj blagovolijo v naše društvo stopiti, da „z zedinjenimi močmi“ toliko hitreje in obilniše namen dosežemo. Posebno se priporočamo prečastitim gg. duhovnikom, ker njim ni le čebelarstvo za dobiček, ampak veliko več za pošteno razveseljevanje in naj spodobniši razvedrilo; priporočamo društvo pa tudi vsem drugim stanovom, ker ravno po Slovenskem (ne le po ravninah, ampak dostikrat tudi po visokih hribih) je naj več čebelarjev. Prečastitim duhovnikom se še posebno priporočujemo, naj blagovolijo društvo čebelarjem, svojim faranom, po priliki naznaniti, ter priporočati. Malo premožnim, ki pa vendar imajo veselje do čebelarstva, smejo letno plačo pomanjšati, da le po 75 kr. plačajo.

Opravila pri čebelnjaku meseca januarja.

B. R.— Sem ter tje se nahaja zeló razširjena misel, da čebele spijo zimske mesece; misel je napačna. Čebele ne spijo, zato tudi potrebujejo hrane vsaki dan; rade pa imajo popolni mir. Vsaki nepokoj jim je škodljiv, ker jih zapelja obilniši hrane vzeti, kakor je potrebujejo. Ker ne morejo vun, so prisiljene, se v panji osnažiti; s tem pa, se vé, da ga onesnažijo in zarad tega se jih poloti neka driska ali griža, ktera je čebelam silno silno škodljiva, tako rekoč kužno strupena, ter brez števila panjev pokonča. Tej nezdobi se v okom pride, če se podolgate dratene pletenice pred izletne žrelca denejo, da se čebelice o toplih solnčnih dnevih vun in noter letaje osnažijo, kar prav rade storijo, ker čebela je prav snagoljubna živalica, ter se v panji ne osnaži, kakor le popolno prisiljena. Ena taka pletenica je za več panjev zadosti, ker ni treba, da bi se mogla vsem čebelam en dan dajati, ampak en dan tem, drugi dan drugim. — Paziti je tudi treba, da do čebelnega stanja miši, berglezi ali siničiče ne morejo, in če dohajajo, jih je treba, kakor se dá, poloviti ali odpoditi. Koliko škode miši čebelam storijo, ker vsaki panj pokončajo, v kterega pridejo, ve vsaki čebelar; ptiči pa kljujejo na skončnico, ter čebele vun privabijo, da jih poručajo. — Tega meseca, kakor tudi svečana in sušca, je treba nove panjove narejati, in stare popravljati, ker malega in velikega travna ima kmetovalec drugih opravil dovolj, mu torej posebno dobro služi, če ima v čebelnjaku vse pripravljeno, kar je treba v roke vzeti.

Poduk

po baron Rothschütz-ovem „Illustrirter Bienenzuchtbetrieb.“

Vvod I.

Kmetovalstvo in čebelarstvo je bilo od nekdanj vkup. Zgodovinarji nam razjasnujejo stanje čebelarstva starodavnih časov in srednje dobe po spisih, n. pr. Homer-ja (1000 let pred Kristusom)! Vara, Virgilija, Ovidija, Plinija mlajšega (50 let po Kr.), in več drugih; dalje iz javnih pisem: kupnih, prodajalnih in drugih (834 po Kr.); potem iz postavodajalnih pisem, n. pr. zarad davka i. t. d. (l. 1000 po Kr.) in zadnjič iz čebelarskih predprav (l. 1350 in 1398) iz knjig pisateljev srednje dobe, n. pr. Jakoba 1588, Pick-a 1600, Siraha, Krista in drugih (l. 1700). Posebno imenitno je bilo čebelarstvo v srednji dobi, kar nam pričujejo velike predpravice in naznanjeno delovanje Nürnberžkega čebelarskega društva. Tudi po Slovanskih, zlasti južnih deželah našega cesarstva — tedaj ravno po Slovenskih krajinah — je bilo čebelarstvo jako razširjeno. Avstrijski vladarji, poslednjič Marija Terezija (postava 8. aprila 1775) so čebelarjem dostikrat prav velike predpravice podelili, n. pr. oprosteno vsega davka pri kupčiji čebelarskih pridelkov. Nekteri teh zakonov so še dandanašnji veljavni, ker novejši postavodajalstvo je čebelarstvo do srede tega stoletja skorej popolno zanemarjalo. — Od kar pa se je začelo dovaževanje sladkorne moke iz Indije v Evropo in poslednjič pridelovanje sladkorja iz pese, je čebelarstvo čedalje bolj in bolj propalo, ker delovanje po starem navodu se ni več splačevalo. Ko je pa pred kakimi 30 leti Dzierzon, katoliški župnik ali fajmošter v Karlsmarktu v Šleziji, začel učiti umniši navod (delovanje s premakljivimi satovniki), se je čebelarstvo zopet povzdignilo, ter obeta lepo in veselo prihodnost.

Zgodovina čebelarstva. *)

I.

B. R. — Čebelarstvo je kakor kmetijstvo znamenje saj nekolikošne omike, pri divjakih ni nobenega. Sv. pismo dostikrat govori, da je Kanaan presrečna dežela, po kateri se „med in mleko“ cedi, nam pa vendar od čebelarstva malo ali skoraj nič ne pové. Da so ljudje méd poznali, in jim je v hrano bil, se pa lahko iz sv. pisma dokaže. Tako n. pr. je stari oćak Jakob po svojih sinovih z drugimi žlahtnimi pridelki tudi medú Egipťovskimu kraljevimu namestniku v dar ponudil. I. Mojz. 43. 11.; Samson je Filistejcem zastavico dal: „Iz jedočega jed in iz močnega sladčica“. I. Sodn. 14, 14. (Našel je bil namreč pri ubitem levu roj čebel in med.) Jedli so med prav radostno in od mane v puščavi so Izraelci terdili, da je prav dobra jed, ter kakor kruh z medom sladí. Ali so pa med po čebelarstvu pridelovali, ali so ga le od divjih hostnih čebel dobivali, je težavno za gotovo terdití.

Naj berž so v starodavnih časih méd le divjim čebelam jemali, ktere so se po žlamborih starih dreves (Hesiod, opp. 233) ali po skalnatih razkopljinah

* Izvirni dotični spisi so: Magerstedt: Bienenzucht der Alterthumsvölker. — A. Menzel: Bienenwirthschaft des Mittelalters. — Creuzer, Symbolik. — Weniger S. d. B. Lotter das alte Nürnburger Zeidelwesen.

naselile (Homer III. II. 88), ali tudi v zemeljskih votlinah prebivale, (tako Aristoteles po spričevanji Plini-a XI. 19). Kakor pisatelj Hesiod spričuje, se je še le v 12. stoletji pred Kristusom nekako čebelarstvo začelo, ter so ljudje po vertih ali sicer blizo hiš domače čebele imeli. V letih 1000 do 800 pred Krist. se pa čebelarstvo pri Grekih že nahaja ko oddelk kmetijstva. Med jim je nadomestoval sladkor, ktereга so pač stari poznali, pa malo rabili.

O časih postavodajavca Solon-a 600 l. pred Krist. je bilo pa čebelarstvo jako znano, da so, kakor dandanašnji, čebele zavolj boljši paše v razne kraje preseljevali. Tako je bilo n. pr. zapovedano, da čebelnjaki drugi od drugega morajo saj 300 čevljev dalječ biti. Tako imenovan „čekropiški med“ v Attiki na Gregovskem je ko naj boljši slovel. Greki so čebele prav zelo spoštovali, ko kaj več memo družih živali, ter so jim tudi dar prerokvanja pripisovali (glej Hom. hymn. in Hermes 552; Pindar cl. VI, 76; Plin VIII. 42, Livius XXI, 46.)

Stari Rimci so, kakor v drugih rečeh, tudi skušnje Grekov v čebelarstvu prav pridno porabili, ter jih v svoj dobiček obračali, tako n. pr. se Plini v svojem spisu od čebel velikokrat na Aristotela sklicuje. Le škoda, da se spisi in poduki Grekov od kmetijstva in čebelarstva niso ohranili, ampak večjidel pozgubili, da le posamesne odlomke tu in tam najdemo.

Statistika čebelarstva v Avstriji.

Statistične črtice l. 1869 – 1870.

I.

B. R. — Minister kmetijstva je l. 1868 prav kratko, pa resnobno rekel: „Čebelarstvo je v Avstriji na nizki stopnji“. Res, da bi se čebelarstvo pri nas povzdignilo z delovanjem po navodu Dzierzonskem, ter donášalo dobiček, kakoršnega bi umno čebelarstvo lahko donášalo tu, in še marsikaj ostane le vedno in vedno želja brez del in sadú. Vendar pa se je dovolilo za ribštvo in čebelarstvo 2000 gl. Res malo 2000 gl. za dva oddelka kmetijska in pa za celo Austrijo! — Za umno izrejevanje rib je bilo kmalo dovoljeno 6000 gl., za čebelarstvo pa je ostalo 2000 gl. in pozneje 3500 gl. Gotovo pa umno ribštvo ne donáša toliko dobička za celoto, kakor umno čebelarstvo, ker z umnim ribštvom se zamorejo le veliki posestniki ali društva pečati le po nekterih krajih: po hribih gotovo ne ter revnim delalcu ali malemu kmetovalcu pri vsem tem malo koristi. Vso drugo korist bi pa donášalo umno čebelarstvo, naj bi bilo razširjeno, kakor zasluži in kakor bi se lahko zgodilo. Ne bom tu pretehtoval cene neposrednih pridelkov: medú in voska, ampak naj le opomnim, da verjetno bi nam obilno čebelarstvo tudi obilniše pridelke žita in sadja obrodilo. Znano je, kako živo je priporočal Hoibrenk z napeto vervijo čez njivo klas k klasu nagniti, da bi klasje rodovitniši postalo; ali kako zmerni, ne prehudi vetrovi k rodovitnosti sadja pripomorejo. Glejte, vse to čebele veliko boljši in gotovši opravijo, ter nam tako ne samó neposrednji dobiček z medom in voskom, ampak znabiti še večega posrednjega z obilnišim pridelkom žita in sadja naklonijo.

Koliki dobiček donášajo mali denarni pripomočki deržavam, zdaj še ni mogoče dokazati, in še znabiti tudi ne bo tako kmalo mogoče, ker se ne dajajo ne

po gotovih načelih ne po statističnih potrebah. Zato bi radi pozor obudili pri naših bralcih in vladi, naj bi se pridno statistične številke nabirale, da bi se tako resničen pregled sestavil, koliko panjev je navadno v našem cesarstvu, koliki kapital se k temu potrebuje, in koliki dobiček ta oddelek kmetijstva čebelarjem in vladi donša.

L. 1851 je bilo na Avstrijskem 1,408.200 panjev; po popisu l. 1866 pa 913.744 po Avstrijskem, z Ogerskimi deželami vred pa 1, 711.242 panjev.

Na posamezne dežele spada panjev:

Štev.	Dežela	Geografične milje	Število prebivalcev	Število čebelnih panjev	Št. čeb. panjev		I panj na prebivalcev
					na štirjaško miljo	na 100 prebivalcev	
1	Galicija	1.425.78	5,418.016	257.493	181	4.75	21
2	Česko ali Pemsko	943.70	5,106.069	140.892	149	2.75	36
3	štajarsko	407.84	1,131.309	106.282	260	9.39	11
4	Tirolsko, Vorarlberško	532.68	878.907	69.106	130	7.86	12
5	Marsko (Morava)	403.77	1,997.897	68.865	170	3.44	30
6	Koroško	188.42	336.400	62.615	333	18.63	6
7	Sp. Avstrijsko	360.08	1,954.251	598.66	166	3.06	33
8	Zg. Avstrijsko	217.90	731.579	41.699	191	5.69	17
9	Bukovina	189.83	511.964	27.091	143	5.29	19
10	Kranjsko	181.42	463.273	25.203	139	5.44	18
11	šlezija	93.50	511.581	17.059	210	3.33	30
12	Solnograško	130.15	151.410	14.162	109	9.35	11
13	Goriško	145.10	582.079	13.181	91	2.26	45
14	Dalmatinsko	232.36	442.796	10.229	44	2.31	43
	Vkup	5,452.58*	20,217.531	913.743	—	—	—

Če se vzame srednja premera ali poprečni preštev, se vidi, da spada na 1 miljo blizo 168 panjev, na 22 prebivalcev 1 panj.

V deželah Ogerske krone ima pa: Ogersko 565.711 panjev,

Sedmograško 102.818 „

Hrovaško in Slavonsko 37.622 „

Vojaška meja (granica) 91.348 „

Vkup tedaj 897.499 panjev ali na 1 miljo blizo 150, na vsako srenjo pa (19331) blizo 46 panjev. Skupno število Avstrijsko-Ogerskega do 1,711.242 panjev. (Prusija je štela l. 1867. 1, 306.000; Saksonska 1870: 56.881; Koburg 600: tedej za 1 miljo 215, Rheinheson pa 1000 panjev.) Opomniti pa moramo da so se pri popisovanji te številke zapisovale, kakor so jih čebelarji ravno narokovali, da so tedaj saj po južnih in slovenskih deželah — tretjino, znabiti se ne bomo motili, če rečemo polovico premajhne, ker zlasti kmetiško ljudstvo je do vlade polno nezaupa, zato mu je vsako tako pozvedovanje sumljivo in misli: če po pravici povem, le sebi škodujem, ker bom mogel večji davek plačevati. Če toraj v Avstrii štejemo 2 milijona panjev, se gotovo ne motimo — berže bo še premalo

* Ali 5,216.50 Avstrijskih štirjaških milj.

kakor preveč. Tudi je treba še pomisliti, da popisovanje je bilo po zimi, toraj ravno naj manjši število panjev; spomladi ali poleti se je število po rojih gotovo toliko pomnožilo, da spet ne bo preveč, če stavimo pomnoženje na 200 odstotkov tedaj na primer 4 milijone panjev. Izvaževanje medú in voska je proti tem številkam tako majhno, da skoraj zgine, ter ni imena vredno, ker dovaževanje zlasti medu je skoraj še enkrat toliko.

Medú se je izvaževalo l. 1869 po suhem 2610 Z Ct. dovaževalo 3892 Z Ct.

„ „ „ l. 1870 „ „ 767 „ „ 2740 „

Voská „ „ l. 1869 „ „ 3513 „ „ 1450 „

„ „ „ l. 1870 „ „ 2331 „ „ 1591 „

Po morju je prišlo voska l. 1869 3636 Ct., izpeljalo se ga je 10.298 Ct. cena mu je bila 100 fl. Ct. — V Dalmacija se je voska dopeljalo 77 Ct. izpeljalo pa 225 Ct.; medú se je dopeljalo 7 Ct. izpeljalo 391 Ct. cenjen je bil 1 Ct. le 11 fl. Dalje prih.

Prošnja čebelarjev v Solnogradskem občnem zboru.

Visoka zbornica gosposka!

R. — Zbor čebelarjev v Solnogradu 10., 11. in 12. kimovca l. 1872, kjer je bilo zbranih 424 deležnikov — med katerimi so bili nazoči poslanci dotičnih ministerstev Avstrije-Ogerskega in Nemških vlad, ter tudi mnogo drugih kmetijskih družb — je podpisane pooblastilo, dandanašnji stan čebelarstva, in potrebo vladne splošne podpore visoki gosposki zbornici predložiti. Ob enem je zbor podpisanim naročal, naj zavolj očitnega nepoznanja čebelarških okoljšin naravnost splošne in posebne svete in predloge državnemu zboru stavi, ker je nepristojnost preočitna, da se čebelarstvu med kmetijskimi oddelki, kakor so: sadjoreja, vrtnarstvo, ribštvo in več družih namesto naj veče, naj manjša denarna pomoč daje.

„Pri nobenem oddelku kmetijstva in obertnije se tako lahko iz malega veliko ne doseže, kakor pri čebelarstvu; zato je bilo tudi od starodavnih časov čislano in spoštovano. Še le novejšim časom se sme očitati, da se lepo in koristno delo čebelarstva nekako zaničuje. Gotovo prihaja to od tod, da vse le po velikem dobičku hrepeni, da se toraj velikim posestnikom mala živalica in pošten dobiček premajhen dozdeva; pa taki naj bi pomislili, da se po čebelarstvu pridobiva skoraj brez stroškov blago, katero je ljudem v hrano in veselje in katero se po nobeni drugi poti ne da pridobiti. Čebelarjem se ima mnogo zahvaliti tudi naj veči posestnik, znabiti bolj kakor misli; glejte le, kako se v našem cesarstvu veliko več medú iz ptujih dežel kupuje, kakor pa prodaja. — Zraven denarnega dobička daje čebelarstvo pa tudi naravnega, kateri gotovo tudi ni manj vredin; ni ga menda dela, katero bi človeka tako omikovalo, ga sililo k premišljevanju ter ga z ljubeznijo do narave napolnovalo, kakor čebelarstvo. Čudno, pa vendar resnično: Kdor je dober čebelar, je tudi dober hišni gospodar, zanesljiv, pošten mož. Kako bi človeka pogled v tiho, pa redno delavnost čudnega čebelnega ljudstva k posnevanju ne spodbudoval, — kako bi se človek še bolj ne zavedoval svoje vrednosti in svojega razuma? Gotovo že zarad tega čebelarstvo zasluži večo pozornost ter tudi večo podporo.“

Tem resničnim besedam, ki smo vzeli iz zanimive knjižice „Navod koristnega čebelarstva“ predstojnika oddelka pri ministerstvu za kmetijstvo, dr. viteza Hamm-a, le še dostavljamo, da, od kar se je začelo vpeljevati delovanje s premakljivimi satovniki po navodu Dzierzonskem, se je v poslednjih 20 letih pri čebelarstvu vse spremenilo; zdaj še le je mogoče delo čebelic opazovati, ga razumno pospeševati ter tako obilniši dobiček od čebelarstva prejemati. Od tega časa je pa tudi napredek v čebelarstvu od leta do leta večji. Glej n. pr. Česko, Marsko, spodnje Avstrijsko in dr. Naj imenitniši učeniki obračajo svojo pozornost na koristne živalice in njih postrežbo, ter preiskujejo življenje, delovanje in naravo čebel; imenujemo le profesorja pl. Sieboldnim Liebig-a, Dr.-ja Leukart-a in Šneider-ja.

Življenjepisne črtice.

Dzierzon.

Po letniku Vogel-a.

Janez Dzierzon častni Dr. modroslovja, kat. župnik ali fajmošter v Karlsmarktu (Pruska Šlezija) je bil rojen 11. prosinca 1811 v Lobkovic-u zgornje Šlezije. Od svojega očeta Šimona, kateri je naj rajši votle štore za panjove imel, je podedoval ljubezen do čebelarstva. Prvi poduk je prejemal v mestni šoli v Pičnem, potem 11 let star je šel v latinske šole v Bretislavo, ter je dovršil na tamošnjem vseučilišču bogoslovske šole l. 1833. Le eno leto je bil duhovni pomočnik v Šalkovicu, ter je postal že l. 1835 župnik v Karlsmarktu. Že ko dijaka ga je čebelarstvo posebno veselilo, ter je to veselje z njegovimi leti rastlo. Leta 1840 je imel 12 čebeljakov z 300 do 400 panjevi.

Da bi bil roje podpiral, ter jim delo polajševal, je vtaknil med vsaki naklad tanke, ozke dilice (imel je namreč večji delj Krist-ove panjove — Christ'sche Magazinstöcke) in na-nje prilepil prazne satove.

To je bil prvi primerlej ali začetek delovanja s premakljivimi satovniki, katero je vse čebelarstvo prestrojilo. Poznej je panj toliko predelal, da je namesti od vrha, od strani satovnike zamogel vun vzeti; kmalo potem je o stranicah plošnate palčice pribil, na ktere je satovnike pokladal. Zdaj je bilo treba le še panj prikrajšati, ker zavolj dolgosti ni mogel do konca seči, tedaj je treba bilo pri vsakem pregledovanju ali delu panj iz svojega stanja premakniti, kar čebele močno moti; namesti premakljivega pokrova je trdnega naredil, in kar je dolgosti vzel, je na visokost pridejal, da je panj imel dve nadstropji in Dzierzonski panj s premakljivimi satovniki je bil iznajden.

Ker je bilo zdaj mogoče popolno pregledati vse gospodinstvo in delovanje čebel v panju, se je potem takem vse spremenilo o mislih in vedah čebel in njih življenja, tedaj tudi o njih strežbi in o čebelarstvu sploh. Dzierzon, od čebelarjev in gospósk naprošen, je sklenil svoje skušnje in opazovanja na svtelo dati, ter je izdal svoje prvo večje delo: „Umni in djanski poduk“ (teorija in praksis) v Briegi 1848; njegovo novejšo delo je povsod znano „Umno čebelarstvo“ (rationelle Bienenzucht 1861). Dzierzon je mož srednje, skoraj bolj male postave; na prvi pogled vidiš v njem katališkega duhovna.

V svojem obnašanju je sploh priprost in molčljiv; kadar pa svoja mnenja izgovarja, ga mora človek poslušati. Takrat je ves vnet in njegov živo prepričavni govor o čebelarstvu vsakega zanima.

Po celi Evropi je izobraženemu, kmetijskemu in čebelarskemu svetu ime Dzierzon-a znano; zato je tudi pravi ali častni ud naj imenitnejših akademij, (učeni družb) in družtev, počasten z zlatimi in srebrnimi svetinjami in redi.

Družbene naznanila.

Družbino vodstvo priporočuje družnikom družbinih polležečih panjev (Halblagerstöcke) po 75 kr., ki so v visokosti in dolgosti čisto enakomerni domačim predalnikom, s 14 romčki, potem tako imenovanih „prestopnjih panjev“ (Uebergangsstöcke) po 1 gl. 50 kr., s tim da bode doplačano iz družbine blagajnice. Vsak družnik ki plača vso letnino, ima pravico proti plači a 75 kr. sprejeti dva družbina panjeva od družbinega vodstva (P. Pösendorf); kateri plača za pol leta, pa enega. Popis raznoterih družbinih panjev, ki imajo vsi znotranjo pravilno širjavo po $9\frac{1}{2}$ '' (25 centimetrov), pride kmali v družbinem listu. Družbinim naročnikom se bodo doželene reči le takrat pošiljale, ako se ob enem pošlje denar v pismu, ali pa po poštni odkaznici, kajti zapiski na kakoršno koli drugotno ali poznejo plačo napravljajo dokaj pisanja in zgube časa.

Ravno tako prosimo tiste gospode, ki so se dozdej za pristop le oglasili, naj blagovolijo svojo letnino prav kmali poslati, ker tri dni pred shodom vstanovljalnega velikega zбора (30. julija 1873) se morajo sestaviti družniški zapisniki, vsled pravil pa imajo pravico glasovanja le tisti družniki in se smejo v zapisnike sprejeti, kateri so dopolnili dolžnosti, kakor je zaznamujano v 7. §.

Številke 2—8 (febr.—avg.) se bojo polagoma doposale do konca avgusta, od konca septembra pa izhaja list redno sredi vsacega mesca.

Družtvo prosi prečastite gg. duhovne, naj manj premožnim kmetovalcem, ki pa vendar imajo veselje do čebelarstva, ter bi bili radi udje družtva, pomanjšajo letno plačo na 75 kr. Naj blagovolijo take kot ude vpisati in vodstvu imena in plačo poslati.

Naznanilno povabilo

k obilnemu vdeleževanju

prvega občnega zbora

„Kranjskega čebelarskega družtva“

30. julija 1873 v Ljubljani.

I. Dopoldne od 8 do 10 ure razstava čebelnih panjev in vsega družega dotičnega orodja.

II. Ob 10 uri začetek prvega vstanovljaljočega zbora in sicer:

- 1) Pozdrav nazočih udov;
 - 2) Poročilo o dosedanjem delovanji osnovalnega vodstva;
 - 3) Volitev stalnega vodstva t. j. predsednika in družega podpredsednika;
 - 4) Volitev častnih udov;
 - 5) Kratki govori in sicer: a) o koristi in prijetnosti čebelarstva; b) o ceni in vrednosti Dzierzonovega uka, o delovanji s premakljivimi satovniki sploh, še posebno pa za naše kraje; c) o pravoznanskih zadevah čebelarstva s posebnim ozirom na davek.
 - 6) Kakošni nasveti in predlogi nazočih udov.
- Po sklepu skupni obed vseh, kateri se bodo za to ogiasili.